

fremmelse bliver en **Lønning**s forfremmelse, men det ærede Medlem vil af vore Forhandlinger kunne erfare, at vi her i Thinget, eller idetmindste jeg fra min Side og flere af Udvalget, netop gjentagende Gange have andraget paa, at der maatte blive tagen Bestemmelser for **Lønning**sforhøielse i Forhold til lang Tjenestetid, hvilken Foranstaltning vistnok vil blive saa fordeelagtig for Hæren og Tjenesten, som Noget vel kan være. Jeg forlanger, at det skal erkjendes som Noget, der fremgaaer af vore Forhandlinger, at netop vi have taget særdeles Hensyn til, hvad der vilde være Hæren gavnligst og have søgt at sikkre Personerne en god Stilling. Jeg kan ikke ganske lade de Bemærkninger ubesvarede, der her gjentagende ere fremkomne, om det Rigtige eller Urigtige i Inddelingen af „ordinaire“ og „extraordinaire“ Udgifter. Denne Inddeling har en ganske simpel finantstel Betydning, der er aldeles misforstaaet af det ærede Medlem, der udtalte sig saa skarpt mod Udvalget, idet han — saaledes forstod jeg ham idetmindste — sagde, at han bragte os Udtalelsen af Armeens Misfornoielse, Noget, hvor til jeg ikke troer, at det ærede Medlem har nogen speciel Mission, og som jeg derfor kun betragter som hans individuelle Anskuelse, med Hensyn til hvilken det allerede med Føie er blevet ham sagt, at den grunder sig mere paa hvad han ikke veed, end paa hvad han veed. Dersom nemlig det ærede Medlem noget mere opmærksomt havde fulgt Forhandlingerne her, saa vilde han have vidst, at Krigsministeren har begjert et ordinairt Budget beregnet paa Fredstid, og støttet paa en Plan, der omfattede den Deel af Hæren, som ikke var gaaet over til Dyrerne, som ikke deeltog i Dyreret med. Denne factiske Kjendsgjerning har Ministeren lagt til Grund for sit Fredsbudget, deelt i to Dele, et ordinairt og et extraordinairt. Udvalget har nu undersøgt, hvorvidt det, som var forlangt som ordinairt, virkelig var ordinairt, efter den Begrændsning, som Krigsministeren selv har angivet, og hvad Udvalget efter denne — jeg gjentager det — af Krigsministeren selv opstillede Begrændsning og efter en lang Underhandling med Krigsministeren, ikke kunde er-

kjende som ordinairt, det har Udvalget, hvad jeg skal bede vel bemærket, ikke strøget, ja ikke engang indskrænket paa noget somhelst Sted, hvor det kunde paa vises, at der var Anvendelse for Summerne, eller hvor det kunde siges, at nogen eneste af de for Diebliffet ved Hæren, paa Grund af Krigen, ansatte Mænd, vilde lide derunder. Noget saadant har Udvalget ikke gjort, det har kun henstillet disse Tilfælde til nærmere Overveielse paa det extraordinaire Budget, hvoraf Betydningen er, at der til disse extraordinaire Poster ikke skal stee fremtidig Forfremmelse, og at de, forsaavidt de blive ledige, ikke kunne besættes, for ikke at bebyrde Finantserne ud over det, man troer, Landet kan bære. Naar vi for nylig have hørt de yderligere Byrder, der kræves af Landet, troer jeg, at man skal være forstigtig i sin Bedømmelse af, hvad Landet kan bære, og man skal derhos ikke glemme, at vi i Finantsudvalget, da vi fremkom med de af mig nu forklarede Forslag, havde en tydelig Bevidsthed om, at en saadan Fordring, som den nu fremkomne, vilde blive stillet af Regjeringen. Vi have altsaa kun sagt: for Fremtiden skal der Ingen ansættes i disse nye, som extraordinaire opførte, Poster, men vi have ikke sagt, at der skal affjæres en eneste af disse Poster, vi have saaledes ikke sagt, at det var urigtigt, at 8 Overlæger vare ansatte, vi have tværtimod udtalt, at det var med Rette, at dette var steet, vi have takket Krigsministeren derfor og sagt: Vi skulde ikke have forundret os, om endog saa flere havde været udnævnte. Derimod have vi sagt: Vi kunne imidlertid ikke erkjende disse Poster som planmæssige for Fremtiden, vi kunne og ville erkjende dem som **Belønning**er for de Tjenester, der i Krigen ere ydede, men vi kunne ikke række Haanden til, at de skulle vedblive som ordinaire. Der er en Sag, som det ærede Medlem fra Begyndelsen af har lagt Vægt paa, men som jeg vilde have ønsket, at han ikke var begyndt med at nævne; det var de to Batterier Artillerie. Med disse to Batterier Artillerie hænger det saaledes sammen: I Birkeligheden fandtes disse to Batterier, det, der kaldtes Batteriernes Cadres eller Repræsentanterne for Batterierne, i